

මහනුවර සම්පූදායේ සිතුවම් තුළ නිරුපිත ප්‍රචාහන මාධ්‍යයක් වූ “දේශාලාව” පිළිබඳ සමාජ පුරාවිද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

කේ.ඒ.එම්.එස්.කේ. ජයරත්න

පුරාවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය manori.pera.92@gmail.com

ප්‍රමුඛ පද- මහනුවර සම්පූදායේ සිතුවම්, දේශාලාව, කුණම, ප්‍රහුන්, සමාජ පසුබීම

හැඳින්වීම

මහනුවර සම්පූදායේ සිතුවම් මහනුවර සහ ඉන් පරිභාජිර විභාරස්ථානවල ව්‍යාප්ත විය. මේ සිතුවම් තුළින් සමකාලීන සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික පරිසරය හඳුනා ගැනීම හැකියාවක් ලැබේ. මහනුවර ප්‍රදේශය අවට විභාරස්ථානවල නිරුපිත සිතුවම්වල ජාතක කතා, බුද්ධ වරිතයේ විවිධ අවස්ථා දැක්වීමේදී සමකාලීන ප්‍රහු පරිසරය ආභාෂයට ගැනීමට සිත්තරුන් උත්සුක වී ඇත. එහිදී ප්‍රචාහනය මාධ්‍යය විෂයෙහි ද සමකාලීනව පැවති ක්‍රමවේදයන් විෂ්ඨානය කර පවති. විශේෂයෙන් කන්ද උච්චරට මහනුවර රාජධානී සමය හා ඒ අවට කාලය තුළදී ප්‍රහුන් තම ගමන් උදෙසා දේශාලාව හාවිතා කිරීමක් සිදුව ඇති බවට නිරික්ෂිත විභාර සිතුවම්වලදී හඳුනා ගත හැකි විය. එක් තැනක සිට තවත් තැනකට ප්‍රහුන්ගේ සංවලනය උදෙසා විවිධ ක්‍රමවේද උපයෝගි කර ගෙන ඇති අතර උක්ත කාලයේ පැවති දේශාලාව ප්‍රචාහන මාධ්‍යයක් ලෙස කොතෙක් දුරට හඳුනා ගත හැකිද යන්න අධ්‍යයනය කරනු ලැබේ. දැන්‍යමාන වන ප්‍රචාහන ක්‍රමවේදයක් වූ දේශාලාව, එහි වෙනස්කම් හා ඒ වටා ගොඩ නැගි තිබු සමාජ පසුබීම අධ්‍යයනය මෙහි ප්‍රධාන අරමුණ විය.

ක්‍රමවේදය

මහනුවර දැස්ත්‍රික්කයේ විභාරස්ථාන කිහිපයක සිතුවම් නිරික්ෂණයට ලක් කරමින් එහි දැක්වෙන දේශාලි ගමන් කරනු ලබන ආකාරය හඳුනා ගත් අතර කොළඹකාගාර, විභාර, දේශාල ආශ්‍රිතව ගේ වී ඇති මාධ්‍යය සහ ලේඛන ගත මුලාශ්‍යයන් සමග සන්සන්දනය කරන ලදී.

ප්‍රතිඵල හා සාකච්ඡාව

දේශාලාව විවිධ නම්වලින් හඳුන්වන අතර අවස්ථානුකූලව සහ ගමන් කරන්නාගේ තත්ත්වය අනුවද එය හැඳින්වීම කර ඇත. සිතුවම් නිරික්ෂණයේදී විවිධ ස්වරූපය ගන්නා ලද දේශාලාවන් හඳුනා ගැනීමට ලක් විය. දේශාලාව බොහෝ විට කළුකර ප්‍රදේශවල පැවති මාර්ගවල ස්වභාවය පදනම් ව හාවිතා කරන්නට ඇති. දුෂ්කර මාර්ගවල ගමන් කිරීම සිදුවීම නිසා කිහිපදෙනෙකු විසින් කර තබාගෙන යනු ලබන කුඩා ගැහැයකට සමාන දේශාලාව මෙහිදී වැඳගත් වී ඇත. පුද්ගලයන් දෙමෙනෙකු කර තබා ගෙන යන දේශාලාව “කුණම” වශයෙන් හඳුන්වයි. එහිදී වක් වූ දැන්වීමින් පහළට එල්ලි තිබෙන ස්වරූපයෙන් ඇති මෙය විභාල සහ කුඩා වශයෙන් හඳුනා ගත හැකිය. මෙහි පුද්ගලයෙකු පමණක් ගමන් කරන අතර හාන්සී වී හෝ ඉදෑගෙන යාමට හැකියාව පවති. සිතුවම් නිරික්ෂණයේ දී දක්නට ලැබෙන ආකාරයට එතරම් අලංකාර නොකර පවතින බවක් දැක ගත හැකිය.

කුණම බිම තැබීම උදෙසා එහි යටින් කකුල් පවතින ස්වරූපයක් ද දක්නට ලැබේ. කුණමේ ඉහළ තොටස වෘත්තාකාර ස්වරූපයක් ගන්නා අතර එ වැනි අමුදුවය භාවිතා කරමින් නිරමාණය කර ඇත. සිතුවම් නිරික්ෂණයේ ද හඳුනා ගන්නා ලද කුණම ගොතුකාගාර ගේගයන් සමග සන්සන්දනය කරන ලදී එහිද සකස් කර ඇති ස්වරූපය, භාවිතා කර ඇති අමුදුවය ආදිය ද හඳුනා ගැනීමට හැකියාව ලැබේ.

දේශාව වශයෙන් හඳුන්වනු ලබන ගමන් මාධ්‍යය පුද්ගලයන් සිටු දෙනෙකු කර තබාගෙන යනු ලබයි. එහිදී රන්දේශාලිය, රිධිදේශාලිය සහ යක්ඩිදේශාලිය ලෙස හඳුන්වනු ලබන දේශාවන් පිළිබඳ මූලාශ්‍ය ග්‍රන්ථවල දක්වයි. සිතුවම් නිරික්ෂණයේ ද ප්‍රහු කාන්තාවන් සඳහා භාවිතා කරන ලද අතර එහිදී දඩු දෙකක් මත ඉහළට සකස් කර ඇති කුඩා ගැහයැකි. එය අලංකාර කර ඇති අතර ගමන් කරන්නේ කාන්තාවන් වන බැවින් සුව පහසු ලෙස සකසා ඇති බවක් දක්නට ලැබේ. කැයම් කරන ලද බවක් දක්නට ලැබෙන දේශාවේ රෝ ආදිය භාවිතා කරමින් විවිත ලෙස සකස් කර ඇති. දේශාව ගෙන යන්නන් ලේ දූවක් රැගෙන යන අතර එය භාවිතා කරමින් දේශාව රැවීමක් කරන්නට ඇති. විවිත අදුම්ත් සැරසි දේශාවේ ගමන් කරන පිරිස දෙස බැලිමේ ද ඔවුන් සමකාලින මහනුවර යුගයේ සිටි ප්‍රහුන් නිරුපය කරන අතර කාන්තාවන් තමන්ගේ ගමන් උදෙසා දේශාව භාවිතා කරන්නට ඇති. දේශාව දෙපස විවෙක කුවුල් ඇති අතර එහි ගමන් කරන්නාට අවට තරඟමින් යා හැකිය. මහනුවර සමයේ ද රුපුගේ ප්‍රධාන බිසවගේ ගමන් උදෙසා රන් දේශාලිය භාවිතා කළ බවත්, අනෙක් බිසස්වරු සහ අන්තාපුර ස්ථින් උදෙසා රිදී සහ යකඩ දේශාව භාවිතා කර ඇති බවට මූලාශ්‍ය ග්‍රන්ථ අධ්‍යයනයේ ද හඳුනා ගත හැකි විය. විහාර නිරික්ෂණයේ දී

අලංකාර ලෙස සරසන ලද දේශාවන් දෙස බැලිමේ ද මේ තත්ත්වය පැහැදිලි වේ. දෙමළ භාෂාවේන් දේශාව “පල්ලෙක්කි” ලෙස හඳුන්වා ඇත. මුලාශ්‍යයන් අධ්‍යයනයේ ද හික්ෂන් උදෙසා භාවිතා ඡරන ලද දේශාව විශේෂ පැවති බවට සඳහන් අතර එවායේ උපයෝගීතාවය පිළිබඳව සිතුවම් මගින් හඳුනා ගත නොහැකි විය.

සමකාලින දේශාලන තත්ත්වය පසුව්ම් කර ගනීමින් රජකාරී කුමය යටතේ සේවා සැපයු පිරිසක් දේශාව රැගෙන යන අතර ඔවුන් යම් කුලයකට අයන් විය. “පසුවන්” වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබූ කුල පිරිස විසින් මේ සඳහා සේවා සැපයු බවට ආනන්ද ක්මාරස්වාමිගේ මධ්‍ය කාලින සිංහල කළා ගුන්ථරයේ සඳහන් වේ. දේශාවන් සම්බන්ධව කුළා පිරිස නිලධාරී මධුල්ලේ සිටි ප්‍රධාන නිලධාරින් සම්බන්ධව ද මූලාශ්‍ය ගුන්ථරව සඳහන් වේ. එය කාලීනව වැදගත් වූ සේවා සැපයිමක් වී තිබේ. දේශාවේ හේ කුණමේ ගමන් කරන තැනැත්තන් පසුව්ම් කර ගෙන සේවා සපයන පිරිස විසින් අදිනු ලබන පැදුම්-පැළුම් පවා වෙනස් වන බවට සිතුවම් නිරික්ෂණයේ දී පැහැදිලි විය. විශේෂයෙන් කුලවත් කාන්තාවන්ගේ ගමන්වල දී මෙය පැහැදිලි වන අතර එසේ වන්නට ඇත්තේ සමාජ පසුව්ම් පදනම්ව විය හැකිය. නිරික්ෂණ විහාර සිතුවම්වලදී සාමාන්‍යය ජනය දේශාවේ ගමන් නොකරන අතර එහි භාවිතය සමාජ තත්ත්වය මත තීරණය වූ බවට පැහැදිලි වේ.

උච්චරට ප්‍රදේශවලට පමණක් ආවේණික වූ ප්‍රවාහන මාධ්‍යක් ලෙස දේශාව හේ කුණම වැදගත් වූයේ ඇයි යන්න දෙස බැලිමේ ද ප්‍රදේශයේ පැවති ගු විෂමතා හේතු වී තිබේ. කදු සහිත ගුමියේ හි කරන්න වැනි ප්‍රවාහන මාධ්‍යය භාවිතය අපහසු වී ඇති. කිහිප දෙනෙකු කර තබා ගෙන ගමන් කරන ලද දේශාව මෙහිදී

වැදගත් වි ඇත. පහසුවෙන් ගමන් කිරීමට හැකි විමත්, ඒ සඳහා සේවා ලබා ගැනීමට හැකි විමත් ආදි කරනු ලැස්සේ දේශ්ලාව පූහුන්ගේ ගමන් උදෙසා යොදා ගන්නට ඇත. සමාජ ගෞරවය උදෙසා හික්ෂණ් ද දේශ්ලාව හෝ කුණම යොදා ගන්නට ඇති බව පැහැදිලි වේ.

සිතුවම්වල නිරුපිත දේශ්ලාව හෝ කුණම පිළිබඳව විහාර, දේවාල සහ කොතුකාගාරවල පුදර්කිත මාධ්‍යය දෙස බැලීමේ දී පැහැදිලිව එවායේ ස්වරුපය හඳුනා ගත හැකිය. ප්‍රමාණය, අලංකාරය, යොදා ගන්නා ලද අමුදව්‍යය ආදිය සම්බන්ධව පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබා ගත හැකිය.

මේ ආකාරයට මහනුවර සම්ප්‍රදායේ සිතුවම මගින් දේශ්ලාව සම්බන්ධ සමාජ පුරාවිද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් කළ හැකිය.

ඡායාරුපය 01 කුණම

ආග්‍රිත ග්‍රන්ථ

මුණසිංහ, ඉන්දුජි, (2002) ශ්‍රී ලංකාවේ මාර්ග ප්‍රවාහනය (අනුරාධපුර පුරු ආරම්භයේ සිට ලිඛානය යටත් විජ්‍යන පුරු අවසානය තෙක්). කරන ප්‍රකාශනයකි.

Bandaranayake, S., Jayasinghe, G. (2006) *The Rock and Wall Painting Of Sri Lanka*, Painnipitiya: Stamford Lake

Siriweera,W.I. (1988) *Transport And Communications In Pre-Colonial Sri Lanka- Sri Lanka Journal Of the Humanities -1986* vo xii,Colombo: Department of Archeaology

ඡායාරුපය 02 දේශ්ලාව